

Mit Barndoms Hjem

Nær *Odense*-Munkemølle,
hvor Klostret sank i Gruus,
Der stod, som Du seer her i Billed',
et lille Bindingsværks Huus.
Hvor var der festligt derinde,
naar Pintseklokkerne klang,
Smaa hvide Sommergardiner
i Solskin om Vinduet hang.
Sancthansurt blev sat i Bjælken,
og Kakkelovnen fik Glands,
De duftende Birkegrene
stod' der med Skovmærkekrands.
Een Stue, et lille Kjøkken –
og dog Alt saa stort og godt.
Der leged' jeg Juleaften,
som siden paa intet Slot.
Og Risengrøden og Gaasen
Og Gnavposen –! hvilken Fest!
Vor Jord er velsignet – det føler
i *Barndoms Hjemmet* man bedst!